

Maslaček

br. 2
lipanj 2011.

LIST UČENIKA OŠ BELEC

Učenje u prirodi
- najbolje učenje

IMPRESSUM

Maslaček, list učenika Osnovne škole Belec, broj 2, lipanj 2011.
List izlazi jedanput godišnje.

IZDAVAČ:

Osnovna škola Belec, Belec 50, 049/460-124, e-mail: os_belec@hi.t-com.hr, web-stranica: www.os-belec.skole.hr

ZА IZDAVAČА:

ravnateljica Verica Havoić, dipl. uč.

GLAVNA UREDNICA:

Martina Bočkaj, prof.

NOVINARI:

Nikolina Brčić, 6.r, Marija Kuštek, 6.r,
Jelena Buden, 7.r, Martina Mikulčić, 6.r,
Sandra Petreković, 6.r

LEKTORICA:

Bojana Andrec, prof.

GRAFIČKO OBLIKOVANJE I

PRIJELOM: Martina Bočkaj, prof.

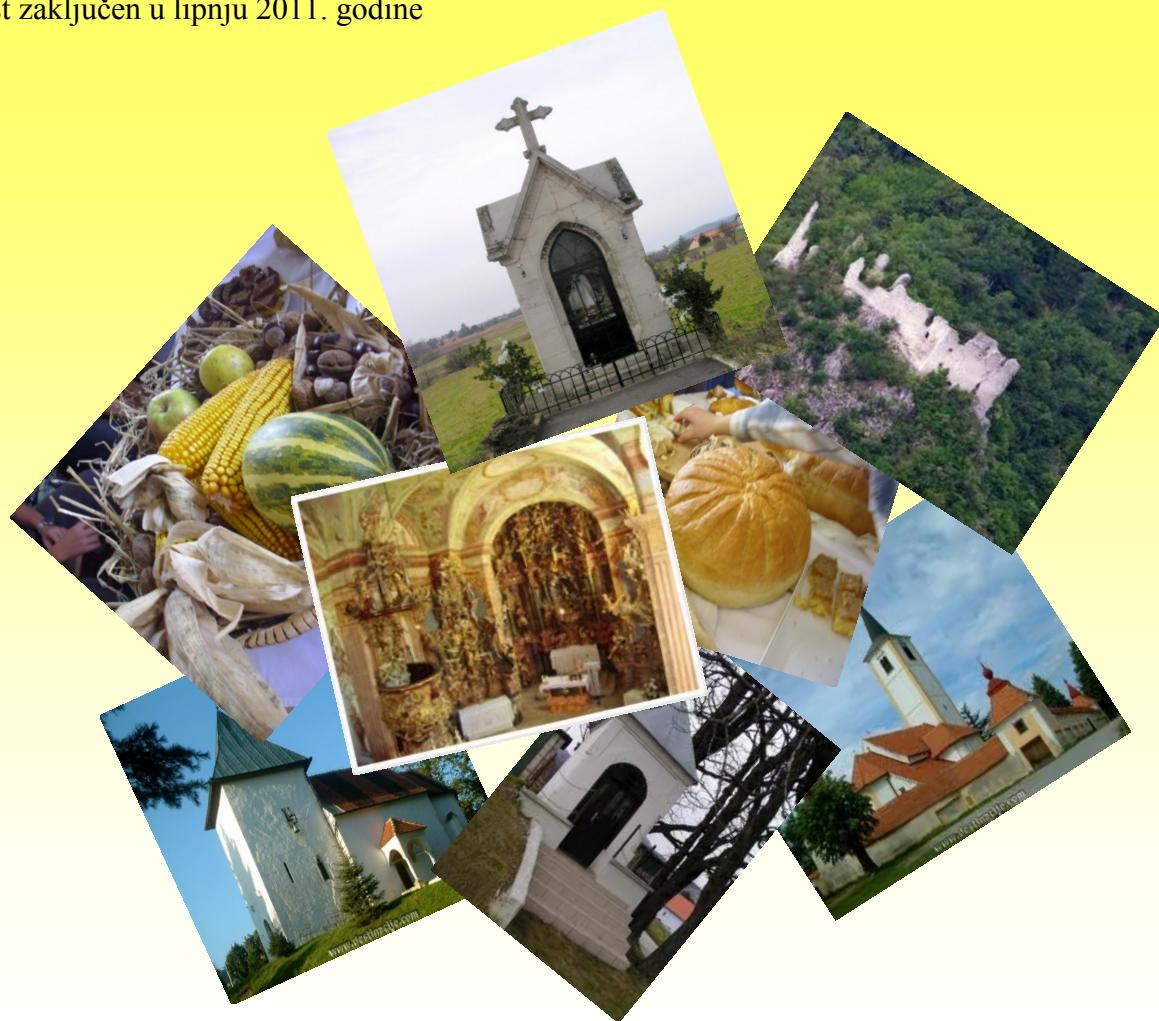
BROJ TISKANIH PRIMJERAKA:

50 kom

List zaključen u lipnju 2011. godine

SADRŽAJ

1. Advent u Belcu
2. Školski vremepolov
3. Dan Belca
4. Projekti
5. Crveni križ
6. Ovisnosti
7. Putopis
8. I mi smo nekad djeca bili...
9. Moda
10. Glazba
11. Školska događanja
12. Lidlano
13. Pš Petruševec
14. Likovni i literarni radovi
15. Tjedan Europske Unije
16. Najveći i najmanji
17. Novigradsko proljeće
18. Školske zvjezdice
19. Strip

Uvodna riječ

Ponovno zajedno!

Nakon prošlogodišnjeg prvijenca, na koji smo svi bili jako ponosni, i ove smo godine s istim entuzijazmom krenuli u stvaranje našeg Maslačka.

Naša mala, ali iznimno vrijedna novinarska grupa i ove je godine pripremila pregršt zanimljivih i poučnih tema koje krase naš školski list. Teme su vrlo zanimljive i raznolike pa se nadamo da će se za svakog čitatelja naći ponešto.

Osim stalnih rubrika našeg Maslačka ove godine dodali i neke nove poput putopisa, modnih i glazbenih rubrika te stranica koje prate život našeg mjesta.

Redakcija i ravnateljica škole

Advent u Belcu

U kršćanskoj predaji Advent (latinski *adventus*) ili Došašće razdoblje je priprave vjernika za jedan od najvećih kršćanskih blagdana - Božić. Započinje nedjeljom koja pada najблиže 30. studenom i završava na Badnjak.

Advent, razdoblje molitve, posta i općenito pripremanja za proslavu Kristova rođenja, prisutan je od 567. godine i duboko je ukorijenjen u europskoj i hrvatskoj kršćanskoj tradiciji. U Adventu kršćani obilježavaju i blagdane Sv. Barbare, Sv. Lucije i Sv. Nikole.

Sveta Barbara i Nikola

Na blagdan Svetе Barbare, zaštitnice od nevremena i rudara, pojavljivali su se prvi čestitari, muškarci koji su svojim dolaskom u kuću najavljujivali obilje, a u nekim se krajevima već sijala božićna pšenica.

Na blagdan Svetog Nikole, zaštitnika mornara, putnika i male djece, 6. prosinca uvriježio se običaj darivanja.

Sveta Lucija

Na blagdan Svetе Lucije, zaštitnice vida, krojača i kovača, 13. prosinca sije se pšenica čijim se zelenilom priziva plodnost i obilje u nadolazećoj godini.

Misno slavlje u crkvi Marije Snježne

Ove je godine Advent u Belcu protekao u znaku raznih kulturnih događanja.

Uz proslavu blagdana Svetе Barbare u crkvi Marije Snježne održano je predstavljanje knjige koja je posvećena obnovi crkve.

Svečano euharijski slavlje predvodio je Vjekoslav Huzjak, biskup Bjelovarsko-križevačke biskupije, a pjevani dio mise na orguljama pratilo je Javor Valjak i sopranistica Ivanka Stahuljak.

Po završetku mise, u organizaciji Društava za obnovu i zaštitu crkve Marije Snježne bilo je predstavljeno novo izdanje knjige Crkva Marije Snježne u Belcu - obnovom udahnut novi život i sjaj. Knjigu je predstavio urednik Mijo Ivurek te predsjednik društva Juraj Kontent.

O radovima na obnovi crkve govorio je prof. Ferdinand Meder, ravnatelj Hrvatskog restauratorskog zavoda, a o obnovi i njezinu širem značenju govorio je i župan Siniša Hajdaš-Dončić te tajnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Slobodan Kaštela.

U razgovoru s našim novinarkama tajnik HAZU Slobodan Kaštela napomenuo je kako je u crkvi Marije Snježne bio već nekoliko puta te izrazio oduševljenje ljestvom crkve i samog Belca. Rekao je i nekoliko riječi o Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti i staknuo njezin povijesni i društveni značaj.

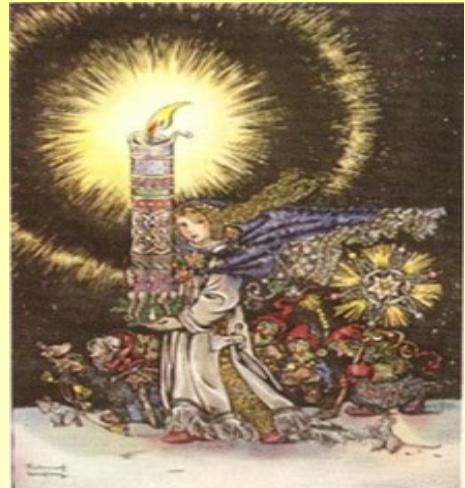

Sudionici
euharistijskog
slavlja povodom
blagdana Svete
Barbare u crkvi
Marije Snježne

Svjetlo mira

Već petnaest godinu za redom Savez izviđača Hrvatske uključio se u međunarodnu akciju betlehemsko svjetlo - Svjetlo mira. Izviđači iz svih krajeva Hrvatske sudjelovali su u širenju svjetla mira i ljubavi, odnoseći fenjere sa svjetlom u župe diljem Hrvatske.

Svjetlo mira stiglo je i u našu školu zahvaljujući učiteljicama naše škole koje su sa zlatarskim izviđačima hrabro krenule put Beča po betlehemsko svjetlo.

U susret Božiću - Blagdan Sv. Barbare i Sv. Nikole

Učenici naše škole su održali integrirani nastavni dan s temom "Sveta Barbara i Sveti Nikola". Za učenike predmetne nastave prvi dio integriranoga dana započeo je u subotu 4. prosinca u crkvi Marije Snježne gdje je održano euharistijsko slavlje povodom Svete Barbare. Integrirani dan bio je upotpunjjen i različitim aktinostima i radionicama: *Nikolina čizmica nekad i danas, Slatki Nikola - izrada slatkih privjesaka i ukrasa, Dizajn čizmice sv. Nikole*. Nakon uspješnih i kreativnih radionica uslijedila je kazališna predstava spisateljice Jadranke Čunčić-Bandov.

Kroz sve navedene aktivnosti u kojima smo sudjelovali tijekom adventskog vremena naučili smo kako su zajedništvo i briga za drugoga temeljne vrijednosti ljudskog života. S tim smo mislima dočekali Božić.

ŠKOLA NEKAD I DANAS

U 169. g. naše škole mnoge su generacije doobile svoje osnovno obrazovanje koje je često nekim bilo jedino. U prikazu triju generacija pokušali smo otkriti koje su bile razlike, a koje sličnosti u odgoju i obrazovanju kroz desetljeća. U sljedećim retcima donosimo sve ono što je uveseljavalo i bilo sastavni dio đačkog života kroz godine.

Učitelj - učenik

Odnos između učenika i učitelja bio je jako dobar zbog šiba kojima su nemirna djeca dobivala "packe", a kako ih ne bi dobili, morali su biti dobri na satu, marljivo učiti i slušati učitelje. Šiba je stajala na školskom ormaru ili na učiteljskom stolu. Ako je neki učenik slučajno slomio šibu, morao je otići po drugu, kojom je možda kasnije dobio "packe".

Nastava se održavala od 8 do 10.40 sati, a jedan je sat trajao 45 min. U jednom su danu održana 4 školska sata. Nastavni su predmeti bili: matematika, hrvatski jezik, priroda, vjerou nauk, likovni, glazbeni, tjelesni... Put do škole bio je jako dug pa su učenici morali hodati pješice jer nije bilo toliko autobusa i automobila koliko ih je sada, ali je bilo puno smijeha, društva i zabave.

Klupe su bile duže nego sada jer je u jednoj klupi sjedilo po troje učenika. U sredini

razreda bio je prolaz za učitelje, s jedne strane sjedile su djevojčice, a s druge dječaci.

U prošlim vremenima bilo je više državnih praznika i blagdana. Postojalo je "malo i veliko polugodište" te i naki praznici kao što su 1.5. i 29.11.

Svi su učenici u školi morali nositi plavu uniformu/kutu kako ne bi zaprljali svoju odjeću. U prošlosti su učenici pisali na pločicama. Tek kasnije su se pojavile knjige i bilježnice. Na pločice su pisali kameničem, a u bilježnice običnim, a kasnije kemijskim olovkama.

Pločica i kamenčić

Hrvatski školski muzej

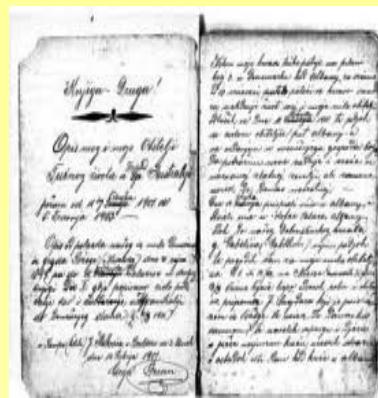
25 godina kasnije škole se nisu puno promijenile: i dalje su neki od učenika tu dobili svoje jedino obrazovanje, a koji su imali mogućnost, mogli su završiti srednju školu. Kazne za učenike bile su "packe" i šamari, a kako ih ne bi dobili, morali su marljivo učiti, sudjelovati u nastavi i dolaziti u školu puni znanja. Djeca su nosila plavu uniformu i obične papuče. Sjedilo se po dvoje u klupama, osim na tehničkoj kulturi.

Djeca su sjedila kao i danas, osim onih koji su bili jako zločesti pa su morali sjedili ispred učitelja. Pisali su olovkama jer su tek kasnije dobili kemijske olovke kojima su pisali zadaćnice. Praznici su kraće trajali: zimski 3 tjedna, ljetni od 15.8. do 1.9., a Božić i Uskrs morali su provesti u školi. Blagovaonica nije bila tako velika, a najčešća su jela bila: marmelada i čaj, žganci i kava te grah.

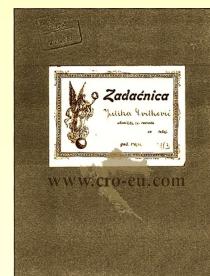
Tjelesna i zdravstvena kultura održavala se u jednoj učionici. Učenici su mogli nositi različitu odjeću. Škola je imala malo i veliko igralište i nije izgledala tako moderno kao danas.

Podovi, prozori i klupe bili su drveni, WC čučavac. Djelatnici u školi bili su: domar, dvije čistačice i puno manje profesora jer je jedan predavao više predmeta. Škola i učionice bile su puno veće. Svaki je razred imao oko 30 učenika, a škola oko 250. Put do škole bio je dug i po 7 km. Nastava u osnovnim školama

održavala se dulje jer je bilo više nastavnih predmeta, a neki od njih su: hrvatski jezik, njemački jezik, matematika, fizika, kemija, biologija, likovni, domaćinstvo – predmet u kojem su učenici izrađivali peciva, torte, kolače i sl. Današnji se učenici prilično razlikuju od učenika prijašnjih godina. Promijenjen je i odnos između učenika i učitelja. Neki učenici odgovaraju učiteljima ružnim riječima. Djevojčice dolaze u školu u modernoj odjeći i s pretjerano naglašenom šminkom. Školski se predmeti nisu mnogo mijenjali. Danas ne postoje nasilne kazne za učenike. U školu se putuje modernim autobusima, kombijima i automobilima. Škole i učionice imaju modernije klupe, ploče, prozore i WC-e, ali i moderne učitelje. Modernizirana je i školska kuhinja u kojoj je hrana danas raznovrsnija. Danas škola ima 130 učenika. Prosječan je broj učenika po razrednom odjeljenju 15. Djelatnici su: učitelji, dvije spremачice, tajnica, knjižničar, kuharica i domar.

Stari zapisi

Dan Belca

*Tu v Belcu sem doma, tuj v
Belcu sem doma, tuj bum
zanaviek ostala.....*

Belecgrad

Ove smo godine po prvi puta u ožujku obilježili Dan našeg mesta. Ideja se rodila u našoj školi i zaživjela zahvaljujući kreativnim idejama učitelja, ravnateljice i pametnim glavicama naših učenika. Nadamo se da će ideja zaživjeti i prerasti u pravu manifestaciju kakvu i naš Belec zaslužuje. Prvo obilježavanje Dana Belca prošlo je u znaku projekta u kojem su sudjelovali svi učenici i djelatnici naše škole. Cilj je projekta bio utvrditi postojeća i stecí nova znanja o našem malom mjestu podno Ivanšćice.

Posebnosti i život našeg Belca

Župa Belec spominje se daleke 1242.g, a samo mjesto 1334. g.

Naš brežuljkasti kraj kraljičina planina Ivanščica. To je najviša planina SZ Hrvatske smještena u Hrvatskom zagorju. Duga je 30 km, a široka 9 km. Najviši vrh je Ivanščica(1061 metar) kojeg zovemo Piramida zbog prekrasnog vidikovca. OŠ Belec počela je s radom 1. listopada 1842. godine, a na današnjoj lokaciji nalazi se od 1882. godine. Sve do 1974. djeluje samostalno s dvije područne škole i tada se priključuje OŠ Zlatar. 1. siječnja 2007. ponovno postaje samostalna.

Belecgrad je stara utvrda na planini Ivanščici. U sjevernom dijelu utvrde stajala je dvokatna palača, a između nje i južnog obrambenog zida bile su gospodarske zgrade. Tijekom 15. i 16. stoljeća utvrda je s juga dodatno utvrđena. Belecgrad je bio u vlasništvu mnogih plemića:

Fridrika Celjskog, Petra Gisinga, Ivaniša Korvina...

Ivaniš Korvin

U Belcu postoji nekoliko društava: HPD Belecgrad, DVD Belec, mažoretknje, NK Mladost Belec, Buba klub. Kapele koje su na području Belca su: Srce Isusovo u Jurančini, Antun Padovanski u Petruševcu, Sedam svetih žalosti u Belečkom Završju, Presveto Trojstvo u Donjoj Selnici i Majka Božja Lurdska u Belcu. Dva raspela su u Gornjoj Batini i jedno u središtu Belca. Stari napjevi belečkog kraja su: *Oj, mladosti moja, Zraslo nam je jedno drevce, Belečki sem purger ja...* Dečki z bregov naš su najpoznatiji domaći sastav.

Dečki z bregov

Kapela Sedam svetih žalosti

Crkva Marije Snježne

Kapela Sv. Juraj

Belečke mažoretkinje

Crkve

Crkva svete Marije Snježne jedan je od najljepših primjeraka barokne umjetnosti u sjevernoj Hrvatskoj. Prvi puta se spominje kao kapelica u Kostanjevcu (1676. g.). Dala ju je izgraditi Elizabeta pl. Keglević Erdody 1674. godine. Izgradila ju je svetoj Mariji nakon njezina ukazanja. Bila je izgrađena u gotičkom stilu, a današnji izgled dobila je u baroku 1739. godine. Unutrašnjost crkve oslikao je Ivan Ragner s tri pomoćnika.

Kapela svetog Jurja spominje se već u stariim spisima 1334. godine. Njezin je današnji izgled spoj različitih stilskih razdoblja (romanika, barok i gotika). U podu crkve se nalaze grobnice plemića koji su ju izgradili. Ostale kapele: : Srce Isusovo u Juranšćini, Antun Padovanski u Petruševcu, Sedam svetih žalosti u Belečkom Završju, Presveto Trostvo u Donjoj Selnici i Majka Božja Lurdska u Belcu.

HPD Belecgrad

Društvo je osnovano 24. svibnja 1998. godine. Ima svoj planinarski dom na Ivanšćici, nedaleko od utvrde Belecgrad. Osnovano je na poticaj nekolicine ljubitelja prirode. Društvo broji oko 250 članova, od čega oko 100 iz reda mladeži.

Planinarska kuća Belegrad

Belečke mažoretkinje
Belečke mažoretkinje osnovane su 29. siječnja 2005. godine, a udruga je osnovana 6. listopada 2005. Osim što su aktivne u mažoret plesu, mažoretkinje sudjeluju u vjerskim procesijama našeg kraja. Zahvaljujući njima obnovljena je tradicionalna belečka bjelina, koja je već neko vrijeme bila netaknuta. Sudjeluju na proslavama dana grada Zlatara, Danima kajkavskih riječi i Pajdaškom sprehajanju, a surađuju i s velečasnim i belečkim planinarima. One su članice HMS-a pa godišnje sudjeluju na regionalnom natjecanju. Danas broje 22 članice, a to su: Anamarija Puklin, Karla Mikulčić, Martina Mikulčić, Helena Špoljar, Monika Škof, Marija Pratnemer, Melita Domitran, Ivana Kučec-Posarić, Ana Špoljar, Monika Miković, Veronika Škof, Ana Vitković, Iva Balić, Snježana Hanžek, Petra Priščan-Kovaček, Julija Škof, Valerija Kljak, Antonija Kunović, Elena Đurinek, Ivana Topolski, Martina Bočkaj i Antonija Furda.

Belečke mažoretkinje

Projekt "Za drvo više"

Ove je školske godine u našoj školi započelo ostvarenje višegodišnjeg projekta "Za drvo više". Cilj projekta je mijenjanje ustaljenih navika odnosa prema otpadu s posebnom zadaćom – odvajanje otpada prikladnog za reciklažu, posebice papira. U projektu su sudjelovali svi učenici i učitelji naše škole.

Učenici u projektu "Za drvo više"

Svi učenici su učili o očuvanju i zaštiti okoliša, a učenici 3.r. su uspješno napravili reciklirani papir. Od recikliranog papira napravili su stablo koje su okitili listićima na kojima su napisali svoje odluke za čišći okoliš. Upoznali su postupak recikliranja i naučili još mnogo toga. Svi ostali učenici su marljivo skupljali stari papir te je sakupljeno 5 t papira.

Zahvaljujući učenicima predmetne nastave, projekt je dobio i pjevno scenski dodatak. Osmišljen je mjuzikl - "Sweet harmony".

Osim toga, nastali su različiti praktični radovi: plakati, čestitke, ukrasni predmeti i ostali ekološki proizodi.

U projektu su, uz učenike i učitelje, sudjelovali i roditelji te veći broj mještana Belca. Ponosni smo na postignute rezultate.

Reciklirani papir

Općenito o recikliranju

Recikliranje je postupak preradbe starih stvari u nove. Reciklirati se može sve, od baterija, papira i boca pa sve do stakla. Otpad je dobro razvrstavati te ga odvoditi na posebna odlagališta. Sve stvari koje nepotrebno stoje po ormarama i na tavanu mogu se reciklirati ili darovati drugima, što je također jedan od načina reciklaže. Treba zaštititi prirodu i početi rabiti prirodne stvari koje neće koristiti samo prirodi već i ljudima.

Eko poruke

Eko poruke

Priča o djevojčici koja je sakupila 85 t papira

Trinaestogodišnja djevojčica Ivana počela je sakupljati papir kada joj je mama u šali predložila da u slobodno vrijeme učini nešto za okoliš. Kako ne bi morala nositi sav sakupljeni papir, jer često propješaći i 25 km, svoje je igračke zamijenila kolicima na kotače. U samo tri godine sakupila je nevjerojatnih 85 tona papira.

Odlična učenica je za prvi 20 tona papira od Unijapapira dobila računalo i kontejner kako ne bi zatravala dvorište.

PROJEKT "ŠAFRAN"

Davidova zvijezda

Od ove školske godine je i naša škola jedna od mnogobrojnih škola Hrvatske i Europe te svijeta koja je sudionik projekta "Šafran". Projekt je namijenjen učenicima u dobi od 11 do 18 godina i cjelogodišnja je aktivnost. Učenici 5. - 8. razreda naše škole aktivno su se uključili u projekt. Iz svakog višeg razreda po jedan učenik vodi bilješke o razvoju šafrana te podatke upisuje u svoju tablicu. Prate razvoj punih sedam mjeseci (prosinac - lipanj). Sudionici projekta šafrane su posadili u obliku židovske zvijezde. Broj škola koje sudjeluju raste velikom brzinom.

Projekt "Šafran" upoznaje mlade ljude s temom holokausta i podiže svijest o opasnostima diskriminacije, predrasuda i nesnošljivosti. Žuti cvjetovi podsjećaju na žute Davidove zvijezde koje su Židovi bili prisiljeni nositi pod nacističkom vlašću. Šafran cvate krajem siječnja ili početkom veljače, otprilike u vrijeme Međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta (27. siječnja). Dok se ljudi dive cvijeću, naši učenici mogu objasniti što ono predstavlja. Uključivanje učenika u sadnju lukovice i promatranja rasta cvijeća potiče kontinuirano učenje o važnosti tolerancije i poštovanja. Irska zaklada za obrazovanje o holokaustu (*Holocaust Education Trust Ireland*) opskrbljuje škole lukovicama žutog šafrana koje u jesen sade u znak na milijun i pol židovske djece i tisuće druge djece koja su umrla u holokaustu.

HETI

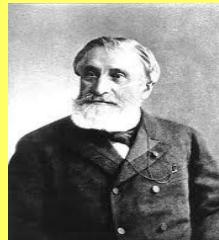
*Holocaust Education
Trust Ireland*

CRVENI KRIŽ

Crveni križ

Ideju o osnutku Crvenoga križa dobio je Henry Dunaut. On je 1859. svjedočio ratnom sukobu između Austrije i Francuske u kojem je bilo ranjeno oko 40 000 vojnika od kojih je mnogo umrlo zbog nekvalitetne skrbi. Nedugo zatim pridružili su mu se Gustave Maynier, Guillarme-Henry Dufour te liječnici Louis Appia i Theodore Maunar, a svoju grupu nazvali su Međunarodni odbor za pomoć ranjenicima. Crveni križ više puta mijenja ime, a sadašnji naziv mu je Međunarodna federacija Crvenog križa i Crvenog polumjeseca. Federacija se sastoji od tri dijela: Međunarodna konferencija Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, Vijeće izaslanika i Stalna komisija. Sjedište je u Ženevi.

Hrvatski Crveni križ

Hrvatski Crveni križ osnovan je 1878. kad su s radom počele udruge u Zagrebu, Dubrovniku i Zadru u sklopu Crvenog križa Austro-Ugarske Monarhije. Kasnije djeluje u sklopu Jugoslavije, a tek 25. listopada 1993. Međunarodna federacija Crvenog križa i Crvenog polumjeseca prima Hrvatski Crveni križ u punopravno članstvo. Crveni križ je kao najveća humanitarna organizacija bio posebno važan za vrijeme Domovinskog rata, a i kasnije. Služba traženja Hrvatskog Crvenog križa prihvatala je i distribuirala više od 1,5 milijuna obiteljskih poruka, zaprimila i obradila 28 700 zahtjeva za traženje nestalih osoba, a za potrebe zdravstva su prikupili više od 1,1 milijuna doza krvi.

Osnovna načela Crvenog križa

Osnovna načela Crvenog križa su: humanost, nepristranost, neutralnost, neovisnost, dragovoljnost, jedinstvo.

Henry Dunant
- idejni osnivač

Pokret djeluje u svim situacijama u kojima je ugrožen ljudski život. Pruža pomoć žrtvama prirodnih katastrofa i epidemija kojih je sve više. Također djeluje na zaštiti čovjekovog zdravlja te je razvijen niz aktivnosti na području prve pomoći, zdravstvene edukacije, službe transfuzije krvi, njegе bolesnika i zaštite od AIDS-a.

Logo Hrvatskog
Crvenog križa

Znak organizacije
Crvenog križa je
crveni križ na bijeloj

Natjecanje Crvenog križa u našoj školi

Dana 11. ožujka 2011. u našoj školi održano je natjecanje Crvenog križa za dvije srednje i tri osnovne škole. Učenici OŠ Belec pozdravili su natjecatelje i njihove voditelje himnom Crvenog križa *Jalta, Jalta* i kratkim programom koji su uvježbali. Ravnateljica ih je također pozdravila prigodnim riječima, a predstavnik gradskog Crvenog križa im je dao upute kako bi znali napisati tri ispita koji su se pisali svaki po 10 minuta.

Natjecanje Crvenog križa u OŠ

Natjecatelji su rezultate ispita čekali pola sata, što je malo s obzirom na to da je u natjecanju sudjelovalo sedamdeset i dvoje učenika iz osnovnih škola: Belec, Zlatar i Zlatar Bistrica te iz Srednje škole Zlatar. U konkurenciji osnovnih škola pobijedila je OŠ Belec te tako osigurala sudjelovanje na Županijskom natjecanju u Čakovcu.

Pobjednička ekipa OŠ Belec

Županijsko natjecanje u Čakovcu

Naša škola je bila najbolja na međuškolskom natjecanju u Belcu, pa je zaslužila sudjelovanje na Županijskom natjecanju u Čakovcu. Domaćini u Čakovcu bili su: Gradsko društvo Crvenog križa Čakovec i OŠ Donji Kraljevec. Natjecanje se održalo 16. travnja 2011. godine.

Sudjelovalo je 10 ekipa podmladka i 8 ekipa Mladeži Crvenog križa. Natjecanje su pratili članovi povjerenstva: učitelji, liječnici, studenti, učenici i ostali volonteri Crvenog križa. Natjecanje se održavalo u prostorijama OŠ Donji Kraljevec. To je mala eko-škola u Donjem Međimurju.

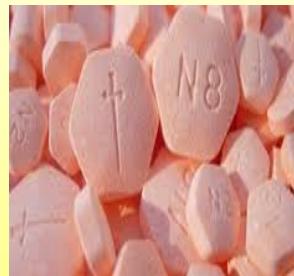
Županijsko natjecanje u Čakovcu.

Naša je ekipa osvojila osmo mjesto u konkurenciji Mladeži Crvenog križa.

OVISNOSTI

Ovisnost je stalna potreba za nečime. Može biti fizička ili psihička. Najviše je ovisnika među mlađim ljudima. Oni najčešće počinju konzumirati alkohol i droge kako bi bili prihvaćeni u željenu društvo i kako bi se dokazali. Kod mlađih su prisutne obje vrste ovisnosti, no najviše fizička ovisnost o alkoholu i drogama.

U našoj školi održano je predavanje o temi "Ovisnosti". Cilj predavanja bio je upozoriti učenike na štetnosti koje nanose alkohol i opojne droge. Predavanje su održali policijski iz PU KZZ. Također je na tu temu provedena anketa za učenike sedmog i osmog razreda. Rezultati ankete pokazuju da su od anketiranih 30 učenika:

- svi probali alkohol,
- svi probali cigarete,
- nitko nije probao drogu,
- 20 ih još uvijek konzumira alkohol i cigarete,
- svi su probali alkohol i cigarete iz značajke.

DROGE

Bezazlena želja adolescenata može biti samo prvi korak u svijet droge. Svaki početak, ma kako se bazazlenim i bezopasnim činio, može završiti tragično. Broj narkomana sve više raste jer mladi ne mogu odolijeti toj značajki i reći "Ne, hvala!" Postoji mnogo vrsta droge, a

najpoznatije su marihuana ili hašiš, ecstazy, inhalati, LSD i heroin. Alkohol, cigarete i tablete također izazivaju ovisnost. **Narkomanom se postaje u četiri veoma opasna koraka: proba, sve češća konzumacija, navika, ovisnost.**

Marihuana povećava moć zapažanja i koncentracije, no čovjeka čini zaboravljivim i može narušiti tu koncentraciju. Ako čovjek pod utjecajem marihuane sjedne za upravljač automobila, to može završiti tragično. Narkomanima treba pomoći u odvikanju uz pomoć stručne osobe. Odvikanje je dosta teško i može potrajati nekoliko godina, no postoji mogućnost izlječenja.

PUŠENJE

Pušenje je konzumiranje duhana u obliku cigara, cigareta, cigarilosa ili lule. Duhan u sebi sadrži otrovne alkaloide (nikotin), a prilikom pušenja oslobođa se katran. Pušenje je opasna navika za zdravlje ljudi jer štetno djeluje na krvožilni sustav i pluća. U Hrvatskoj je zabranjena prodaja duhanskih proizvoda maloljetnicima, no upravo u toj dobi, do 18 godina, najčešće pušači počinju pušiti. Tinejdžeru koji počinje pušiti sa 13 godina prijeti velika opasnost za zdravlje, dok stariji čovjek koji počne pušiti nije u tolikoj opasnosti.

Pušenje skraćuje život

Postoje dvije vrste pušača: aktivni i pasivni pušači. Aktivni pušač konzumiranjem duhana udiše duhanski dim, a pasivni pušač se nalazi u njegovoј neposrednoj blizini i bez konzumiranja duhana udiše nefiltrirani duhanski dim. Od pasivnog pušenja na godinu umre oko 165 000 djece.

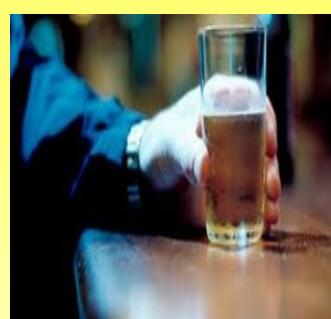
Rak bronha i pluća, grkljana, ždrijela, usne šupljine, jednjaka, bubrega, mokraćnog mjeđura, gušterače te rak vrata maternice i neki oblici leukemije češći su kod pušača. Kod tih bolesti svejedno je je li riječ o aktivnom ili pasivnom pušaču. Dokazano je da su većina pušača muškarci, a najviše ih ima u Aziji. Kod male djece pasivno pušenje dovodi do učestalijeg bronhitisa, upale pluća, astme, drugih bolesti dišnog sustava, smanjenja plućne funkcije te akutne i kronične upale srednjeg uha.

ALKOHOLIZAM

Alkoholizam je kronična ovisnost o alkoholnim pićima, a ovisnik je alkoholičar. To je težak psihički poremećaj jer dolazi do patološkog procesa koji mijenja način funkcioniranja mozga. Čovjek postaje alkoholičarem kada ima snažnu želju za alkoholom, gubi kontrolu nad pićem te ima povećanu toleranciju na alkohol.

Duži alkoholizam uzrokuje ozbiljne zdravstvene probleme kao što su ciroza jetre, trovanje alkoholom, srčane bolesti, bubrežne bolesti te razne psihičke poremećaje. Alkoholizam je opasan za mladež jer u dobi od 15. do 20. godine mogu postati alkoholičari za samo 5 do 6 godina.

PUTOPIS

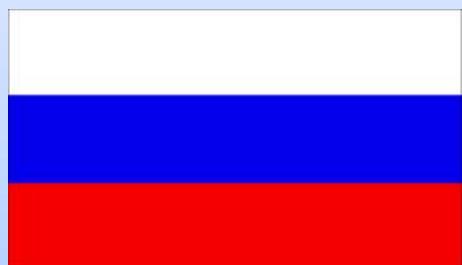
Zašto baš Rusija?

U Rusiji sam bila odgajana devet i pol godina. Smatram je svojom domovinom koje se nikada neću odreći. Svi mamini preci su Rusi. Uz Rusiju me također vežu prijatelji i lijepa sjećanja koja dolaze iz tri prekrasna grada, a to su Norilsk, Korča i Moskva.

Norilsk

Norilsk je jedan od tri najsjevernija grada svijeta. Tamo su bipolarne noći koje traju oko puna tri do četiri mjeseca. Možete li zamisliti da se pola godine odvija isključivo u noći? Takav život nije baš lagan. Međutim preostalih šest mjeseci nastupaju polarni dani. Kao što noć traje bez prestanka u polarnim noćima, bez prestanka traju i polarni dani.

Dakle svaka se tri mjeseca izmijene dan i noć. Postoji i polarno svjetlo koje noću svijetli različitim bojama, što jako privlači turiste. Temperature se spuštaju na -60 i do -70 stupnjeva. U Norilsku postoje i parkovi za djecu koji su napravljeni isključivo od leda i jako su zabavnici: ledeni tuneli s plavim svjetlima, labirinti koji su visoki i do dva metra. Većina ljudi posjeduje električne sanjke koje se nazivaju "buran", tako da im auto nije nužan jer se ionako često smrzne pa se ne može pokrenuti. Električne sanjke su veličine većeg motora. Naravno šire su i umjesto kotača imaju skije, što je zabavno. Kada su relacije putovanja duže, ljudi najrađe biraju gradski prijevoz. Norilsk je slabo povezan s ostatkom države jer se do njega može samo avionom, što može biti jako opasno.

Balalaika

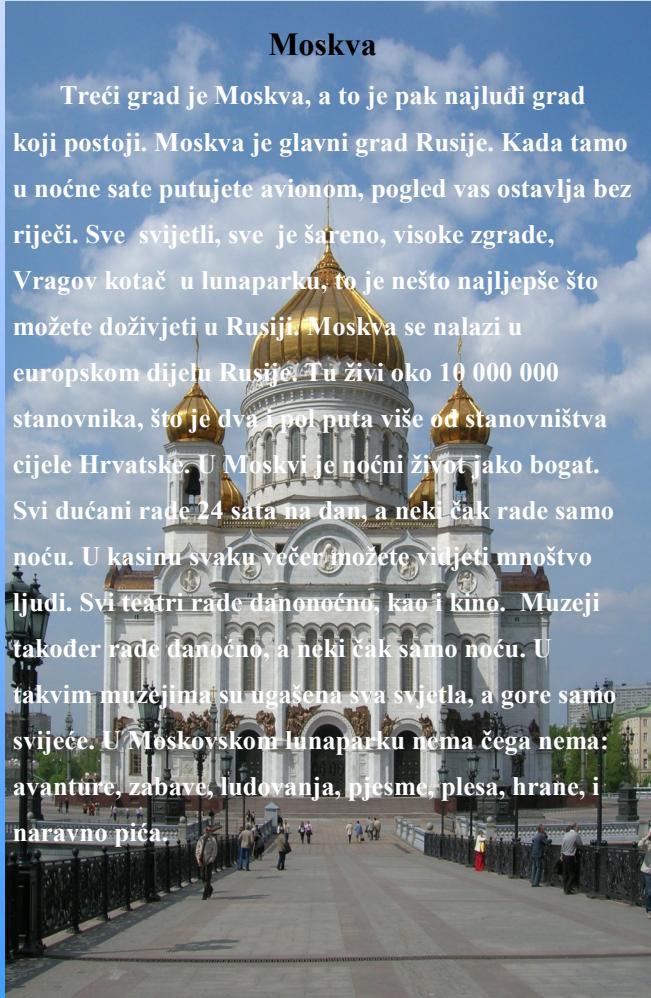
Babuške

Koroča

Drugi grad Koroča mnogo je južnije. Iako je malen, prekrasan je. Ima puno nezagodenih jezera, parkova, može ga se nazvati zelenim gradom. Grad je bio izgrađen još davne 1637. godine. Gradski simboli su: tri jabuke ili lav iznad kojeg leti orao. Djeca u dobi od četiri godine mogu ići u školu za slikare, muzičare, teatralnu i plesnu školu, a u osnovnu idu tek sa sedam godina. Moji su me roditelji već s četiri godine upisali u sve već spomenute škole tako da sam imala popunjeno cijeli tjedan. Selidbom u Hrvatsku moji su planovi propali, prekinula sam sve škole i ostavila najbolje društvo na svijetu s kojim sam svaku večer pjevala, smijala se i zabavljala.

Moskva

Treći grad je Moskva, a to je pak najludi grad koji postoji. Moskva je glavni grad Rusije. Kada tamo u noćne sate putujete avionom, pogled vas ostavlja bez riječi. Sve svjetli, sve je šareno, visoke zgrade, Vragov kotač u lunaparku, to je nešto najljepše što možete doživjeti u Rusiji. Moskva se nalazi u europskom dijelu Rusije. Tu živi oko 10 000 000 stanovnika, što je dva i pol puta više od stanovništva cijele Hrvatske. U Moskvi je noćni život jako bogat. Svi dućani rade 24 sata na dan, a neki čak rade samo noću. U kasini svaku večer možete vidjeti mnoštvo ljudi. Svi teatri rade danonoćno, kao i kino. Muzeji također rade danonoćno, a neki čak samo noću. U takvim muzejima su ugašena sva svjetla, a gore samo svijeće. U Moskovskom lunaparku nema čega nema: avanture, zabave, ludovanja, pjesme, plesa, hrane, i naravno pića...

O Rusiji i običajima

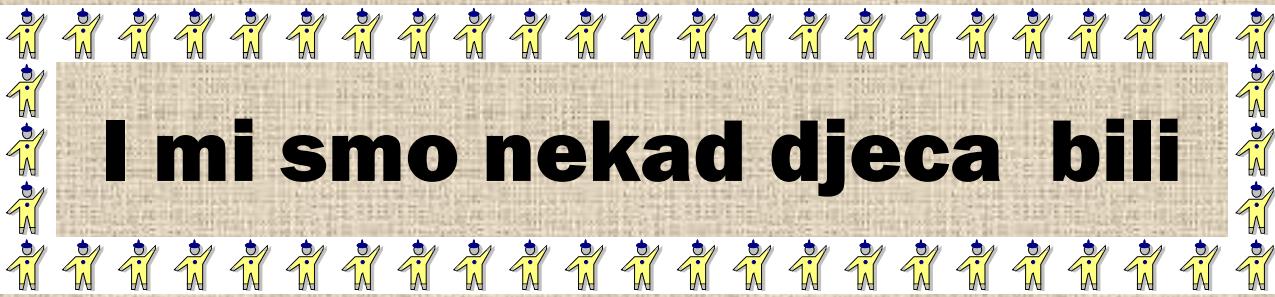
A sada općenito o Rusiji. Rusija je najveća država na svijetu. U njoj živi oko 143 400 000 ljudi. U vlakovima ima restorane, poznata je i po podzemnoj željeznicu koja se naziva "metro." Tu ima i 11 vremenskih zona. Zamislite da se tamo Nova godina slavi 11 puta. Rusija je podijeljena na dva dijela, a to su: azijski, koji je veći, i europski, koji je manji. Tamo se piše cirilicom. Ako odlučite posjetiti Rusiju, obavezno dodjite u Moskvu noćnim avionom. U Moskvi se vozi metroom do jednog od najvećih zooloških vrtova na svijetu, do Crvenog trga i do lunaparka. Rusija je poznata i po raznovrsnim dvorcima. Tu su kazališta, kina, muzeji (osobito noćni), a za djevojke tu je i jedan od najvećih trgovačkih centara svijeta. Istina je da u prometu možete zapeti u kolonama čekajući satima, pa je bolje ići pješice ili gradskim prijevozom jer ima prednost u prometu. Što se hrane tiče, evo što je Rusima uobičajno jelo: borš (juha crvene boje od cikle - u juhu se stavlja majoneza), plimeni, kavijar, rakovi štapići, a piće se Kvas (alkoholno piće koje odrasli daju piti djeci). Rusija je poznata po vodki i babuškama koje se u originalu nazivaju "matrjoški". Babuške su drvene lutkice koje se stavljuju jedna u drugu. Nastale su jako davno, a simboliziraju seljake i političare. Ime su dobile po narodnom ruskom imenu Matrjona. Rusija je poznata i po medvjedima, sibirskom haskiju te autima Ladi i Moskiču. Rusija je zemlja članica G-8. Moram priznati da sam kao mala imala priliku držati u rukama sibirske tigrove (bili su pitomi, to je najveća mačka na svijetu), majmune, dupine, zmije i guštare. Stajala sam pod slonovom nogom i gledala kako timaritelji hrane morske pse. Većina tih životinja se može vidjeti u cirkusima. Od glazbe u Rusiji prevladava rap koji se sluša u svim klubovima.

Rusija je prevelika da je ne biste primijetili.

Prepoznata da ju ne biste poznavali.

Posjetite jednom Rusiju jer ne znate što propuštate!!! Sretno!

Jelena Buden, 7. r.

I mi smo nekad djeca bili

Roden sam 23. veljače 1982. godine Gospodnje u Zagrebu. Kad sam bio mali, htio sam biti pilot, astronaut, odnosno prvi Hrvat na Mjesecu. Danas sam učitelj - mučitelj. Zlatna ribica mi ništa ne bi značila jer sam ih imao preko 100 i nijedna nije bila čarobna. Prva ljubav mi se zvala Tea, ili Ana, ili Ivana. Najdraža igračka mi je bio policijski auto. Slušao sam, kao i danas, prvenstveno rock. Uzori su mi bili Dražen Petrović, tata, mama i jedan striček Slavek. Omiljeni lik iz crtića mi je onaj kojot koji lovi pticu trkačicu. Najdraži predmet mi je bio tjelesni, a najgori matematika. Na pusti bih otok ponio gliser, malo meseka i roštilj, pa obrnutim redom... Ispečem roštilj, popapam meso i gliserom doma. Najvažnija stvar u životu mi je voda. Postao sam to što jesam baš zato da me to danas pitate :)

Srećko Pozarić

Rođena sam 13.6.1981. u Zaboku. Kao mala željela sam postati balerina, glumica, novinarka, špajunka, psihologinja, odvjetnica... Imala sam sretno djetinjstvo, puno prijatelja, kućnih ljubimaca, požrtvovne roditelje i starijeg brata. Bila sam vedra i sramežljiva, a u školi sam dobila jednu, možda dvije jedinice. Slušala sam Madonnou i Tajči pa zatim Nirvanu, The Offspring, Metallicu... Uzor mi je (sram me reći) bila Madonna. Najdraži predmeti su mi bili hrvatski i likovni. Da idem na pusti otok, ponijela bih ručnik, najdražu knjigu i nadu da će me netko izbaviti. Prvu simpatiju sam imala u 1. r., zvao se Tomislav i išao je u 8. r. Neki od nadimaka su mi Bojči, Farbana, Bojanka... Da ulovim zlatnu ribicu, poželjela bih da svи ljudi koje volim budu sretni. Najbolja i najgora ljudska osobina: iskrenost i zloba. Na sebi ne bih ništa mijenjala. Iz djetinjstva se rado sjećam zgode kada me je tata učio voziti motor. Pokazao mi je kako ga upaliti i pokrenuti, ali ne i kako ga zaustaviti. Kada sam to shvatila, vozila sam se u krug dok me nije spasio.

Bosana Andreć

Rođena sam 22.1.1974. Moje djetinjstvo se satojalo od igre i škole, a ponekad i pomaganja roditeljima.... Voljela sam čitati knjige Marije Jurić Zagorke i Janka Matka, a uzori su mi bili svi pomalo. Kao dijete sam htjela biti stomatolog. Mislim da u školi nisam dobila ni jednu jedinicu. Najdraža igračka mi je bio plišani medvjedić. Najgora ljudska osobina mi je dvoličnost. Na sebi ne bih ništa mijenjala, osim toga da stvari ne primam previše u srcu. Sa sobom bih na pusti otok ponijela vjeru i optimizam, a da ulovim zlatnu ribicu, stavila bih ju u akvarij.

Nevrka Pukljin

Rođena sam u Vinkovcima 19.8.1983. Kao dijete sam bila vesela, radoznala i nestošna, a uzor mi je bila mama. U osnovnoj sam školi dobila tri ili četiri jedinice. Prva mi je ljubav bio jedan Tomislav. Najdraža mi je igračka moj auto. Na sebi ne bih ništa mijenjala. Da ulovim zlatnu ribicu, zamolila bih ju da mi ispuni tri želje. Najgora ljudska osobina mi je podmuklost, a najbolja iskrenost. Na pusti otok ponijela bih Hrvatsko-njemački i Njemačko-hrvatski rječnik.

Katarina Jozimović

Rođena sam 30.9.1984. u Zaboku. Uzori u djetinjstvu bili su mi učitelji u školi. Željela sam biti arheologinja. Da ulovim zlatnu ribicu, poželjela bih da sam uvijek blizu onih koje volim. Moje ljubavi većinom imaju smeđe oči i smeđu kosu. On mora biti otvorena i iskrena osoba. Moja prva ljubav bio je Mario. Na pusti otok ponijela bih neku knjigu. Najgora ljudska osobina - neodlučnost, a najbolja - vedrina. Anegdota iz djetinjstva koje se sjećam jest kada sam u školi pala i slomila nogu. Mama je bila sama doma i nije imala auto pa je uzela tačke, došla po mene u školu i odvezla me doma. Kao dijete bila sam vrlo živahna.

Sijesana Đeđman

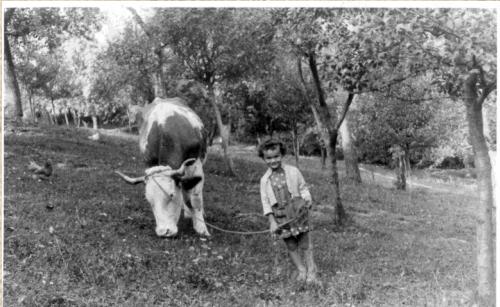

Rođena sam 19.3.1983. u Zagrebu. Djetinjstvo mi se sastojalo od rada, učenja i igre. Kao mala htjela sam biti učiteljica. Najdraži predmeti su mi bili matematika, kemija i likovni. U svojem djetinjstvu bih promijenila sve! Da ulovim zlatnu ribicu, pustila bih ju natrag u vodu. Na pusti otok ponijela bih kremu za sunčanje. Najgore ljudske osobine su mi licemjerje i osvetoljubivost, a najbolje osjećajnost i integritet.

Nikolina Puklin

Rođena sam 5.7.1959. u Stubičkim Toplicama. Iz djetinjstva se najviše sjećam okusa Cocte (danasa nije ni približno tako dobra). Željela sam biti krojačica, frizerka ili učiteljica. Moja prva ljubav je bio jedan Vlado u drugom razredu.. Nisam dobila ni jednu jedinicu. Najdraža igračka mi je bila gumena lutka koju sam dijelila sa sestrom. Da ulovim zlatnu ribicu, pustila bih ju jer iz iskustva znam da ne ispunjava želje.

Miljana Bobinac

Rođena sam 7.10.1973. u Zagrebu. Kao mala željela sam biti to što sam sada. Moje je djetinjstvo bilo puno druženja, putovanja i sporta. Najdraži predmeti su mi bili biologija, matematika i kemija. Uzor mi je bio Dražen Petrović. Da ulovim zlatnu ribicu, zamolila bih ju da mi ispuni jednu želju i pustila ju. Na pusti otok bih ponijela suncobran, ležaljku, limunadu, dobru knjigu i još koju sitnicu.

Jozica Gregorin

Rođen sam 17.6.1960. u Klokočevcima. Kao mali htio sam biti pilot, a najdraža igračka mi je bila lopta. Prvu jedinicu dobio sam iz geografije jer sam šaptao na ispit. Prva mi se ljubav zvala Jasmina. Najbolja ljudska osobina mi je dobrota, a najgora zavist. Na sebi bih promijenio svašta, a na pusti otok ne bih isao bez MP3 playera. Da ulovim zlatnu ribicu, zaželio bih da se iskorijeni siromaštvo, da ima više ljubavi u svijetu i da svaki čovjek radi ono što voli.

Zvonko Šarčević

Rođena sam 4.10.1984. g. u Zaboku. Kao mala željela sam postati pjevačica, glumica, policajka, nogometašica, časna sestra, učiteljica. Da ulovim zlatnu ribicu, poželjela bih kućnu pomoćnicu. Za sada ništa na sebi ne bih mijenjala, ali treba hitno vrijeme zaustaviti. Najgora je ljudska osobina zloba, a najbolja prijateljstvo. Mojih je jedinica u školi bilo malo, ali se desiti znalo. Sa sobom bih na pusti otok povela dobro društvo. Imala sam sretno djetinjstvo i bila sam stvarno dobro dijete. Uzori su mi bili roditelji i mnogi učitelji. Kao omiljeni lik iz crtića pamtim mačka Silvestra koji napada kanarinca, a uvijek ostane gladan. Knjiga za mlade nad kojom sam najviše plakala je "Pokajnik".

Stefica Kovacek

MODA

Moda je sastavni dio života većine ljudi, pa tako i učenica i učenika naše škole. Svatko ima svoj stil odijevanja i svoje mišljenje o svakom modnom dodatku. Svatko ima pravo na svoj stil, ali i obvezu poštivanja onih čiji je stil drugačiji. Na sljedećim ćemo vam stranicama dati neke savjete i uvesti vas u naš školski modni svijet.

Učenici i moda

Modni svijet dječaka i djevojčica prilično se razlikuje. Svatko shvaća modu na svoj način, pa tako djevojčice u našoj školi najčešće nose traperice (uske, široke, tamne, svijetle, plave...). Tajice ne mogu proći bez tunike, suknce, ili neke majice koja ide preko njih. Boje se uglavnom kombiniraju. Zimi su popularne čizmice do koljena (crne boje). Djevojčice većinom nose dugu raspuštenu kosu.

Moda kod učitelja

U našoj je školi mnogo učiteljica, a tek dva učitelja. Usprkos tome svi prate modu. Učiteljice i učitelji, baš kao i djeca, najviše nose traperice. Osim traperica učiteljice nose i tajice, a preko njih džempere. Noge im krase čizme na petu, tenisice ili balerinke. Neke učiteljice nose višeslojnu odjeću, npr. čarape preko hulahopki, tajice ili suknje. Također nose majice preko košulja, i trenirke. No to je njihov stil odijevanja koji valja poštovati. Učiteljice kosu najčešće vežu u rep ili ju raspuste. Najčešće nose crne kapute. Učitelji nose obične pamučne kapute ili košulje različitih boja. Nose tenisice i obične jakne.

Dječaci također najčešće nose traperice, ali su djevojčice prestigli u nošenju trenirki. Iako su manje izbirljivi u odjeći, prate modu. Nose košulje različitih boja i majice s kapuljačom i natpisima. Najčešće kao školske papuče nose starke, baš kao i djevojčice. Izvan škole nose tenisice ili pak cipele. Dječaci ponekad pažnju posvećuju i svojim frizurama, a rade ih pomoću gela ili laka za kosu.

TRAPER

Budući da su traperice u našoj školi popularne, odlučili smo vas uvesti u njihov svijet. Traperice su najprije nosili robovi i berači pamuka, a zatim i kauboji. Danas ih nose svi i u svim prilikama. Trenutačno su najpopularnije uske traperice. Novitet su traperice na tregere i traperice koje imaju znatno visok struk. Nosi se plavi traper i obojeni bijeli, crveni ili narančasti. Za večernji izlazak valja odabrat tamni traper, a svijetli za svakodnevni život. Tamniji traper prekriva višak kilograma, dok ga svijetli vizualno dodaje. Ove su sezone moderne bijele, sive i crne traperice. Idealne za prekrivanje širokih bokova su traperice koje nemaju džepove na stražnjoj strani. Traperice ravnoga ili trapezastog kroja vizualno će stvorite obline, ako ih nemate.

STARKE

Starke su nastale 1908. godine kada se u glavi M. Conversa stvorila ideja da otvori tvornicu «*Converse Rubber Shoe Company*» u Maldenu. Nije se mogao ni nadati da će se do 21. stoljeća prodati 750 milijuna starki diljem svijeta. Prvi košarkaš koji je svojim imenom "zaštitio" i učinio prepoznatljivom neku modnu marku bio Charles H. Chuch Tylor, "ambasador košarke". Tijekom obuke u Drugom svjetskom ratu svi su vojnici nosili starke. Osim u sportu, starke su postajale popularne i u glazbi. Nosili su ih *Ramonesi*, *Gunsi* i dr. Starke su danas dostupne u svim bojama i svim veličinama te ih svi nose. Mogu se nositi uz bilo koji stil. Zanimljivo je da je oko 60 % Amerikanaca ili imalo ili ima jedan par starki. Slična je situacija i u Hrvatskoj. Popularnost starki stavila ih je na ljestvicu najpopularnijih tenisica u povijesti. U našoj školi starke su popularne kod svih. Djeca ih većinom nose kao papuče. Ima ih u svim bojama i veličinama. Također semogu vidjeti i na učiteljima. Naša škola ne zaostaje s modom i ne misli zaostajati.

Starke

Palestinke

PALESTINKA

Palestinka je zapravo pokrivalo za glavu arapskih muškaraca. Ona je i simbol političkog bunta i može se vidjeti na glavi svakog Palestinca koji podržava Jassera Arafata. Postoje tri vrste palestinki: (Ja)sh(e)mahg, Ghutrah i Kuffigeh. Palestinka je u zapadni svijet ušla preko britanskog pukovnika T.E. Lawrencea, koji je bio poznatiji kao Lawrence od Arabije. Kasnije su palestinku nosili i britanski te australski i američki vojnici. Na samom početku 21. stoljeća palestinke su pravi modni hit među mladima u Tokiju. 2004. godine vraćaju se u SAD, ali s još većom popularnošću, pa su tako 2008. godine časopisi u Francuskoj i Španjolskoj dijelili palestinke. 2007. godine američki lanac odjeće "Urban Outfitters" prestao je s prodajom palestinki jer im je, kažu, jedan protuiraelski aktivist pisao da prodaju simbol terorizma. Unatoč tomu palestinke su i dalje popularne te se nose svugdje u svijetu.

U našoj školi palestinka je popularna koliko i starke. Nosi se kroz cijelu školsku godinu. Također je rađena od različitih boja i materijala. Najčešće se nosi složena u trokut i zamotana oko vrata. Prikladna je uz svaku kombinaciju odjeće i uz boju očiju i kose. Palestinke postaju sve popularnije i zamjenjuju šal.

Mala Kim, veliko srce

Kim Verson rođena je 2. rujna 1993. u Novoj Gradiški. Trenutno živi u Zagrebu gdje pohađa prirodoslovnu školu. Završila je osnovnu glazbenu školu te svira gitaru. Od malih se nogu bavi pjevanjem pa je dva puta nastupila na dječjoj Euroviziji. Pobijedila je i na dječjem festivalu s pjesmom svoga idola Celine Dion *My heart will go on*. Ondje je osvojila čak dvije zlatne medalje - od publike i od žirija. Premda sićušna i tiha, sve ostavlja bez riječi svojim pjevanjem, a tako je bilo i s

članovima žirija glazbenog showa "Hrvatska traži zvijezdu". Kim je odnijela pobjedu i iza sebe ostavila stotine iskusnijih kandidata jer je tada imala samo 16 godina. Nedugo zatim izdala je album prvijenac *Vjeruj u snove* na kojem su, među ostalim, dueti sa Zoricom Kondžom i Bojanom Jambrošićem, pjesme *Ponovo rođena*, *Usijani kamen* te pobjednička pjesma *Nevidljivo blago*. Kim je trenutno slobodna, što i nije čudno jer uza sve koncerte (među kojima su i dobrotvorni) i nastupe nema previše

slobodnog vremena. Hobiji su joj rolanje, plesanje, klizanje i pjevanje. Kim svima poručuje da vjeruju u svoje snove jer je ona najbolji primjer da se snovi ostvaruju.

Kako je Kim dobila ime?

Kim je svoje neobično ime dobila po britanskoj glumici Kim Thompson koju je jako volio njen tata. Prezime Verson je francuskog podrijetla. Preci su joj u Hrvatsku vjerojatno stigli u vrijeme napoleonskih ratova i nakon toga se trajno nastanili u zapadnoj Slavoniji. Kako su gledatelji kroz finalni dio showa imali prilike bolje upoznati sve kandidate, pa tako i Kim, pokazalo se da se radi o jednoj izuzetno dragoj, smirenoj, racionalnoj, iskrenoj i otvorenoj djevojci koja je svojom mladenačkom jednostavnosću i skromnošću zaista osvojila simpatije široke publike.

Adastra

Luka Ritz

Mala je vjerojatnost da netko od vas nije čuo za tragičnu smrt Luke Ritza. Smrtonosne su mu udarce zadala dvojica maloljetnika iz Novog Zagreba. Zbog nanošenja teških ozljeda sa smrtnom posljedicom, protiv njih podnesena je kaznena prijava. Priznali su da su Luku i njegovog prijatelja pretukli iz dosade. Kasnije je Luka preminuo, ali je postao simbol borbe protiv uličnog nasilja.

Luka Ritz posmrtno je odlikovan nagradom Ponos Hrvatske. Tako će se svake godine u lipnju, počevši od 2009., nagrađivati osnovne i srednje škole u Hrvatskoj te njihovi učenici za promicanje tolerancije i škole bez nasilja. Učenici koji osvoje nagradu, dobit će godišnju stipendiju (oko tisuću kuna svaki mjesec).

U čast Luki Ritzu održani su razni koncerti, mirni prosvjedi i manifestacije. Lukini roditelji pozivaju ljude da se uključe u borbu protiv nasilja da njegova smrt ne bude uzaludna i da širimo ljubav toleranciju i mir. Ipak, živimo u vremenima kad nas grupe poput Adastre pjesmom moraju upozoravati da je nasilje sve prisutnije i da nevini plačaju.

Adastra je mlada zagrebačka grupa osnovana 2005. Voda i idejni osnivač grupe je Jerko Marić koji je prije svirao u grupi Flare. Objavili su pet singlova, a 2007. svoj prvi album nazivaju "Adastra". Ipak, najveću su slavu stekli kad su 2009. snimili spot i pjesmu "Surovi grade" posvećenu Luki Ritzu i borbi protiv nasilja među mladima.

Kasnije su izdali album "Zašto se skrivas" i postali pravi hit na domaćoj estradi. I dalje održavaju mnoštvo koncerata, a popularnost im raste.

Naslovica albuma

2009. Adastra je proglašena grupom godine prvenstveno zbog niza koncerata, te glazbenog poziva STOP NASILJU među mladima pod naslovom "Svatko ima pravo na život".

Adastra

Školska događanja

Puno zime, malo manje sunca i podosta oborina – tako je otrprilike izgledala vremenska slika ove 2010./2011. školske godine.

Čime smo se bavili i gdje smo sve bili, donosimo u sljedećim retcima.

Ptiček...

Početkom listopada započeo je projekt "Ptiček" u organizaciji Javne ustanove za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima, u svrhu odgajanja mladih čuvara prirode. Jedan od zadataka bio je brojanje dragih nam letećih prijatelja - ptica. Tom projektu pridružili su se i učenici naše škole pod vodstvom učiteljice Maje Novak i učiteljice Anice Tresk.

"Naši ptiči"

KAJ, KAJ, KAJKAVČIĆI

Nastavili smo tradiciju kajkavskoga izričaja pa smo i ove godine sudjelovali na Danima kajkavske riječi u Zlataru te na Smotri dječjeg kajkavskog pjesništva u Sv. Ivanu Zelinji.

Kruh naš svagdašnji

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje ove je šk. godine u našoj školi protekao u znaku oraha.

Orah je nezaobilazan sastojak orehnjača naših baka. No zanimljivo je i to da se od oraha može dobiti niz drugih proizvoda za prehranu i ljepotu što su dokazali naši učenici izvrsnim predstavljanjem na županijskoj smotri u Loboru.

Uz molitvu, blagoslov i simbolično blagovanje kruha zahvalili smo Bogu na svim darovima koje nam je dao.

Kad se male noge slože..

Učenici 6. razreda ove su godine osvojili ekipno prvo mjesto u *crossu na natjecanju u Krapinskim Toplicama*. Bravo dečki!

Marko, Krunoslav, Karlo, Silvio

Tjedan ljubavi i veselja

Sva smo ovogodišnja događanja začinili dozom ljubavi i optimizma u tematskom tjednu «Nek ljubav raste».

Tih je dana u školi sve cvjetalo i raslo od ljubavi i veselja.

Osmišljavali smo i izrađivali prigodne ljubavne čestitke, plesali i pjevali u ritmu ljubavi. Istraživali smo i živote slavnih ljubavnih parova, a potom ih prikazali u scenskim improvizacijama.

Školska događanja

Terenska nastava

Učenici razredne nastave su ove šk. godine upoznavali kulturnu baštinu užeg zavičaja. Posjetili su najveće hrvatsko hodočasničko marijansko svetište - Mariju Bistricu. Upoznali su tradicionalne zagorske suvenire i posjetili mjesnu knjižnicu.

Diploma grada Zlatara Osnovnoj školi Belec

Povodom Dana grada Zlatara 27.4. 2011. grad Zlatar je našoj školi dodijelio diplomu za doprinos razvoju beležkog školstva i kulturnog razvoja Belca i grada Zlatara.

Diploma je velika hvala i priznanje za rad svim onim djelatnicima koji su u proteklih 170 godina organiziranog školstva u Belcu dali svoj doprinos

Projekt 5000 diploma prijatelja šuma

Na prijedlog RH Ujedinjeni su narodi 2011. g. proglašili Međunarodnom godinom šuma u čije se obilježavanje uključila i Krapinsko-zagorska županija projektom "5000 diploma prijatelja šume KZŽ".

Cilj je projekta podizanje svijesti o značenju, ulozi i obvezi očuvanja šume, a obuhvaća sve učenike KZŽ 4.- 8. razreda. Učenici naše škole, s velikim su se interesom uključili u projekt te uspješno riješili edukativni kviz. Nagrađeni su diplomama «Mali prijatelj šume» koje su im svečano dodijeljene u podnožju utvrde Belecgrad, 30.4.2011. g. povodom obilježavanja Dana grada Zlatara i Dana planeta Zemlje. Toga je dana, uz Planinarsku kuću Belecgrad, predstavljena poučno-informativna ploča «Ugrožena i zaštićena flora Ivanšćice». Kulturni i zabani dio te manifestacije svojim su nastupom upotpunili učenici naše škole.

Vozačke dozvole za petaše

Naša je škola i ove godine bila uključena u projekt "Ospozobljavanje učenika 5. r. za sigurno upravljanje biciklom" koji provode MUP i HAK. Na satovima tehničke kulture učenike 5.r. podučavalo se i ospozobljavalo za sigurnost u prometu. Na kraju projekta učenici su testirani, a potom su polagali vožnju bicikla na poligonu školskoga igrališta. Svi su učenici bili vrlo uspješni u pisanoj provjeri znanja, a posebno spretni u praktičnom dijelu te s nestrpljenjem očekuju svoje "vozačke dozvole" koje će im biti svečano dodijeljene za Dan škole.

Zeleni korak

Učenici OŠ Belec su od 1.4. do 15.4. 2011. sudjelovali u akciji prikupljanja staroga papira simboličnoga naziva "Zeleni korak". U toj je, hvalevrijednoj akciji, prikupljeno ukupno 5 500 kg staroga papira. Najveću su količinu, čak 2 500 kg, sakupili učenici iz PŠ Petruševac čiji razredni odjel broji svega 6 učenika. Vrijedni su bili i ostali razredni odjeli OŠ Belec, a posebno prvašići. Napominjemo da je kontejner za papir stalno postavljen uz školu pa se sakupljenje staroga papira nastavlja.

“Sad je dosta!» zvučni je naziv igrokaza s kojim su ove školske godine učenici naše škole nastupili na Lidranu u Krapini. Autorica igrokaza je naša učiteljica Mirjana Bobinec.

Intervju s učiteljicom Mirjanom Bobinec

Odakle crpite ideje za stvaranje predstava?

Ideje za predstave uglavnom dolaze iz stvarnog života, događaja u razredu ili dogodovština koje ispričavaju učenici.

O čemu je govorila predstava s kojom ste ove godine bili na LIDRANU?

Tema predstave su neki oblici zlostavljanja kojem su djeca ponekad izložena. U predstavi se koristimo simbolikom i elementima neverbalnog kazališta.

Koji je bio cilj predstave?

Senzibilizacija učenika, učitelja i roditelja na sve oblike nasilja koje se provodi nad djecom školske dobi.

Kako su tekle pripreme za sudjelovanje na LIDRANU?

Kao i za svaku predstavu. Nakon ideje nastaje scenarij, odabiru se glumci, razmišlja se o scenografiji i kostimima.

Održavaju se probe koje ponekad znaju biti vrlo naporne. Kako za učenike, tako i za mene.

Jeste li zadovoljni ovogodišnjim plasmanom i kakve su bile kritike stručnog žirija?

Bilo je i pozitivnih i negativnih kritika. Neujednačenost stavova članova povjerenstva govorila je o tome koliko smo zaista spremni svi zajedno govoriti o problemima koji su očito dio naše svakidašnjice.

Kako ste zadovoljni recitatorskim dijelom?

U samostalnom dramskom nastupu učenik 6. razreda Karlo Frtalj izveo je pjesmu Zvonka Kudelića «Zagorski labudi (valjda žuti)».

I s tom sam izvedbom također bila izuzetno zadovoljna.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

U budućnosti planiram i dalje voditi dramsko-recitatorsku skupinu i zajedno s djecom osmišljavati nove predstave.

Što vas je potaknulo na odabir baš te pjesme?

Odabrali smo tu pjesmu zato jer je autor pjesme iz istog bliskog mjesta Zlatara, a pjesma je na kajkavskom narječju.

Koja je tema pjesme?

Pjesma govori o prolaznosti na jedan specifičan način.

Jesu li vam se ispunila sva očekivanja?

Ja sam zadovoljna načinom na koji smo predstavili našu školu. Želja nam je bila da što bolje predstavimo pjesnike našeg kraja, ali i učenike-recitatore, kao i našu školu. Odličnom Karlovom izvedbom mislim da smo to u potpunosti i ostvarili. Posebno sam zadovoljna i time što smo ove godine odabirom predstave napravili iskorak u suvremene teme i način realizacije.

Hvala Vam što ste odvojili vrijeme za razgovor!

Hvala i vama.

Županjska smotra Lidran 2011.

PŠ PETRUŠEVEC

U nekoliko rečenica predstaviti ćemo vam povijest sela Petruševec i Vižanovec te u slikama dočarati što su naši mali prijatelji u PŠ Petruševec radili ove šk. god.

Selo Vižanovec je dobilo ime po vlastelinu Ižanu koji je živio prije otprilike 500 godina. Između Prvog i Drugog svjetskog rata u to vrijeme je vozio vlak i postojala je u sklopu rudnika jedna od prvih termocentrala u Hrvatskoj. Postojale su velike zgrade gdje su stanovali rudari iz cijele Europe. Vlasnik je bio belgijski kapitalist Valoni. Dolaskom vlade bivše Jugoslavije poslije Drugog svjetskog rata, rudnici su se bez razloga zatvorili, a zgrade su se srušile.

1982. godine u selu su gradili asfalt. 1960. godine gradila se škola koju su mještani iz sela Petruševca i Vižanovca sami sagradili. Gostiona i tri dućana su se zatvorili budući da su se ljudi počeli seliti. Vodovod je u selo došao 2003. godine.

Povijest sela Petruševec

Cesta je u Petruševcu izgrađena 1982. g. Kuće su bile građene od drva. Drvo je bilo zaštićeno žbukom od blata i pljeve. Staje su bile građene od kamenja. Kapela sv. Antuna Padovanskog izgrađena je 1934. g. Potok u Petruševcu naziva se Košutnjak.

Školske aktivnosti PŠ PETRUŠEVEC u slikama

Dani kruha

Blagdan svete Barbare

Božićna priredba

Reciklirali smo papir...

Terenska nastava vlakom u Zagreb

Likovni i literarni radovi naših učenika

Snježana Hanžek
3. r.

Jelena Buden, 7. a

Magdalena Delić, 7. a

Mateja Brčić, 7. a

**Leonarda Mezak, 8. r.
LIK - 2011., rad nagrađen
na županijskoj razini;
sudjelovanje na državnoj
smotri**

Davor Hruškar, 1. r.

Karla Stipeč, 1. r.

Tihana Čarap, 1. r.

Monika Škof, 7. a

Dešč

Sonce se skrile,
Megla se spustila.
Dešč curi,
Mene se nikam ne žuri.

Curi i curi,
Kap pu kap.

Počele je se jakše cureti,
I puhati je počele,
A kre moje je hiže
I potok počel zvirati.

Dešč curi, curi,
A moja vura več doug cajt zvuni.

Puslušam, mrti je stal
Pak si mislil duo bi mi male sounca dal
Da se morem lafke diči
I v škoulu na vrieme stiči.

Magdalena Delić, 7. a

Išla bum

Z vlakem bum išla
Tam de sake jutre kokut zakriči,
Tam gde tiči popevaju,
Tam gde krave mučeju,
Tam gde su dišeće rojžice,
Gde bistri potuk žubori,
Gde su bregi zeleni.

Z vlakem bum išla v Zagorje.

Leonarda Mezak, 8. r.

Pozdravlja me jesen

Jesen je došla i donijela puno novosti. Pozdravila nas je lišćem koje je počelo padati i šuštati. Jesen izgleda lijepo i šareno. Znamo da je jesen došla po puno svježih i sočnih plodova. Jesensko vrijeme je hladno i promjenjivo. Prevladavaju: zelene, žute, smeđe i crvene boje. Čuje se šuštanje lišća. Osjećamo miris prirode. Razni okusi finog voća nas raduju. Moji osjećaji su pomalo tužni i usamljeni svake jeseni, ali me raduje skori dolazak zime. Jeseni, želio bih da mi doneseš puno sunčanih dana kako bih se mogao igrati u prirodi.

Josip Đurinek, 3. r.

Souseduva šljiva

Saki pout da zidem s hiže van,
Vidim ju.
Tak je liepa i roudna –
- souseduva šljiva.

Vabi me, duziva.
Več ju par dani gledim
Pak pu noći senjam
Kak bum šljive jiela.

Debela, zriela, ljubičasta, fīna
Saka je njena šljivica.
Joj, tak bi si ih rada
Same par zela!

Al prek souseduvuga plota
Dva me črna oka glediju
I njim sline curiju
Dok na me režiju.

Vražji bil te souseduv pes!

Lucija Brčić, 7. b

Dešč

Z črnuga oblaka curi,
Male diete ga čez okne gledi.
Veter popuhne
pak ga na hiljadu strani raznese.

Ljudi ga ne voliju,
A sejene bez njega nemreju.
A on si od sega mira pusti
Pak po ciele dane same
Curi, curi, curi.

Ines Balić, 7. b

Izlet

Učenici nižih razreda OŠ Belec bili su na izletu u Zagrebu. Bilo je to u srijedu 18. 5. 2011. Krenuli smo autobusom u osam sati iz Belca prema Zagrebu. Prvo smo posjetili zračnu luku. Uz stručno vodstvo išli smo njihovim autobusom u razgledanje aviona. Vidjeli smo spuštanje aviona. Dalje smo išli na jezero Bundek. Tamo smo se igrali i uživali u lijepom vremenu. U jezeru smo vidjeli kornjače i ribice. Poslije smo išli na Medvednicu na ručak. Jeli smo restani krumpir, pohano meso, zelenu salatu i na kraju fine palačinke s pekmezom. Kad smo se malo odmorili, išli smo u rudnik Zrinjski. Tamo je bilo dosta hladno. U rudniku smo vidjeli kip Svetе Barbare koja je zaštitnica rudara. Nakon rudnika veseli i zadovljni krenuli smo kući.

Filip Jaklić, 2.r.

Tjedan Europske Unije

Europski tjedan obilježavao se diljem Hrvatske kroz različite aktivnosti na kojima su se hrvatski građani mogli informirati o mogućnostima koje nudi članstvo u EU. U organizaciji europskog tjedna sudjelovale su, između ostalog, osnovne i srednje škole. Naša škola uključila je sve svoje učenike u mali istraživački projekt. U tom su projektu učenici samostalno istraživali i upoznavali sve segmente Europske Unije. Međusobno su izmjenjivali informacije i prezentirali jedni drugima svoja saznanja. U sljedećim retcima pročitajte što su saznali i naučili.

Europska Unija

Europska Unija (EU) je jedinstvena međuvladina i nadnacionalna zajednica europskih država, nastala kao rezultat procesa suradnje i integracije koji je započeo 1951. g. između šest država (Belgije, Francuske, Njemačke, Italije, Luksemburga i Nizozemske). EU formalno je uspostavljena 1. studenog 1993. g., stupanjem na snagu Ugovora o Europskoj Uniji. Europska Unija danas broji 27 država članica. Prostire se na 4 325 675 km kvadratnih, a broji oko 496 milijuna stanovnika.

Valuta i zastava EU

Euro je valuta Europske Unije. Zastava Europske Unije sastoji se od dvanaest zlatnih zvjezdica smještenih na plavoj podlozi. Iako se zastava najčešće povezuje s Europskom Unijom, prvotno je bila zastava Vijeća Europe. Zastava je prihvaćena od Vijeća Europe 8. prosinca 1955., a izabrana je na prijedlog Arsena Heitza, kojeg je inspirirala slika iz biblijskog Otkrivenja.

Europska zajednica (EZ) prihvatile su ju je kao zastavu 26. ožujka 1986. Europska Unija, koja je ustanovljena Ugovorom iz Maastrichta 1992., preuzela ju je kao svoju zastavu. Od tada zastavu koriste zajedno i Europska Unija te Vijeće Europe. Dvanaest zlatnih zvjezdica na zastavi izabrano je kao broj koji nema političkih konotacija te kao simbol savršenstva i potpunosti.

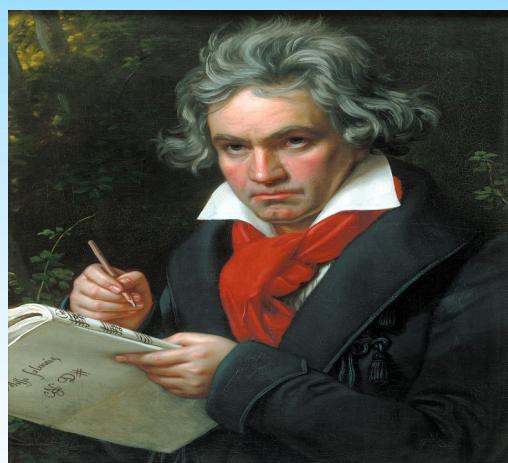
Institucije Europske Unije

- Vijeće EU
- Europsko vijeće
- Europski parlament
- Europska komisija
- Europski sud
- Europski revizorski sud
- Europski gospodarski i socijalni odbor
- Odbor regija
- Europska središnja banka
- Europska investicijska banka

Himna Europske Unije

Baš kao i zastavu, Vijeće Europe i EU dijele i himnu. Naime, "Oda radosti", završni dio Beethovenove Devete simfonije, prvotno je 1972. godine prihvaćena kao himna Vijeća Europe. Tu je čuvenu skladbu 1985. i EU prihvatila kao himnu Europe.

Ludwig van Beethoven

Hrvatska u Europskoj Uniji

Hrvatska je uspostavila odnose s Europskom Unijom 15. siječnja 1992., na dan kada je većina preostalih zemalja članica priznala Hrvatsku kao neovisnu državu. Od tога dana su se odnosi odvijali postupno, intenzivirali se krajem 1999. g., a svoј su zamah dobili 24. studenog 2000. g. kada su otvoreni pregovori o Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju. To je uslijedilo godinu i pol dana nakon što je Europska komisija predložila stvaranje Procesa stabilizacije i pridruživanja za pet država jugoistočne Europe, među kojima je bila i Hrvatska. Cilj Europske komisije bio je postizanje sveobuhvatne stabilizacije tranzicijskih država na ovom području. Jedan od glavnih ciljeva vanjske politike Republike Hrvatske je ulazak u punopravno članstvo Europske Unije za koje je predala zahtjev 21. veljače 2003. g., a službeni status kandidata za članstvo u EU dobila je 18. lipnja 2004. Prema sadašnjem tijeku pregovora i predviđanjima, Hrvatska bi pregovore mogla završiti do kraja 2011. nakon čega će uslijediti potpisivanje Ugovora o članstvu te sam ulazak. Naime osim uvjeta koji Hrvatska mora ispuniti da bi ušla u punopravno članstvo, prepreke za njezin ulazak su i aktualni odnosi unutar same Unije (nedonošenje Ustavnog ugovora), ali i pitanje spremnosti za ulazak novih članica, posebice nakon ulaska 10 novih članica 2004. godine, te Bugarske i Rumunjske 2007.

Članice Europske Unije

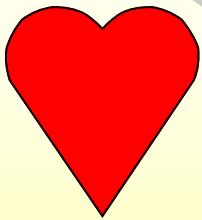
Austrija, Belgija, Bugarska, Cipar, Češka, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Grčka, Irska, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Mađarska, Malta, Nizozemska, Njemačka, Poljska, Portugal, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Španjolska, Švedska, Ujedinjeno Kraljevstvo.

Jezici Europske unije

Jezici Europske Unije su: bugarski, češki, danski, engleski, estonski, finski, francuski, grčki, irski, latvijski, litvanski, mađarski, malteški, nizozemski, njemački, poljski, portugalski, rumunjski, slovački, slovenski, španjolski, švedski, talijanski.

Najveći i najmanji

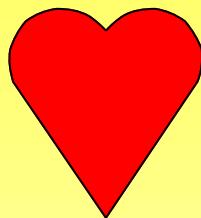

I ove se godine oprštamo s jednom generacijom osmaša, a dočekali smo novu generaciju prvašića.

Najmanji

1. Brčić, Marko
2. Buden, Antonijo
3. Čarap, Tihana
4. Hanžek, Lovro
5. Hanžek, Mihael
6. Hopek, Marin
7. Hruškar, Davor
8. Mezak, Mihael
9. Sambolić, Josip
10. Stipeč, Karla

Najveći

1. Delija, Matija
2. Havoić, Patrik-Franjo
3. Hopek, Irena
4. Hruškar, Lidija
5. Juranić Marijana
6. Kukec, Ivan
7. Kukec, Josip
8. Kukec, Katarina
9. Mezak, Leonarda
10. Mikulčić, Karla
12. Pikutić, Štefica
13. Robina, Robert
14. Sambolić, Vinka
15. Škof, Mario
16. Topolski, Martina

Novigradsko proljeće

Novigradsko proljeće naziv je za školu staralaštva koja svake godine okuplja darovite učenike u niz različitih radionica kako bi pokazali svoje talente. Učenici se mogu odlučiti za jednu od dvadesetak radionica koje škola staralaštva nudi: literarna, dramska, filmska, novinarska, plesna, grafička, pjevačka, skladateljska i dr. Ove i prošle godine dio tog kreativnog svijeta bilo je i dvoje naših učenika 6. razreda: Sandra Petreković i Karlo Frtalj. Evo, kakve nam dojmove prenose o svojem sudjelovanju u tome umjetničkom stvaranju.

KARLO: "Ja sam sudjelovao u pjevačkoj radionici. To je radionica u kojoj se jednostavno rečeno pjeva. Dobivali smo materijale koje je skladala skladateljska radionica, a potom smo ih mi izvodili. Od ostalih radionica dojmile su me novinarska i scenska. U novinarskoj radionici učenici su pisali novinske članke, kamerom bilježili događaje te su svoje uratke stavljali na internetsku stranicu koju su osmislili i uredili posebno za školu stvaralaštva. U scenskoj su radionici učenici uvježbavali dramske tekstove te su ih na kraju prezentirali ostalima u obliku predstave."

SANDRA: "Na radionicama je bilo zanimljivo, barem na mojoj, literarnoj. Većinu smo vremena slušali voditelja kako priča ili čita pjesme. I mi sami smo puno pisali, ali činilo mi se da smo najmanje radili jer dok smo mi samo sjedili, polaznici drugih radionica bi trčali oko nas i fotografirali, ili snimali svaku sitnicu. Ponekad se poklopilo da se netko kreće u ritmu glazbe koja se stalno čula jer smo bili odmah do orkestralne. I kad bismo izašli pogledati koliko su zidova oslikali polaznici slikarsko-scenografske radionice, opsjedali bi nas pitanjima: *Tko je Božo?*, *Što je arsofobija?* i sl. Odgovore smo gledali navečer. Bili su jako maštoviti pa se moglo čuti da je lučenje kad brod ulazi u luku. Ne mogu reći ni jednu lošu stvar o školi stvaralaštva, osim što bih voljela da duže traje. Mogu samo svima reći da se potrude jer je to definitivno najbolja stvar koja se može dogoditi nekom učeniku ili učitelju."

KARLO: "Već drugu godinu za redom bio sam dio škole stvaralaštva Novigradskog proljeća i zbog toga sam jako sretan i ponosan. Škola stvaralaštva prilika je da pokažem što znam, steknem nove prijatelje i doživim nešto drugačije što će pamtitи do kraja života. S veseljem očekujem sljedeću godinu i nadam se da ću opet dobiti priliku biti dio novigradskoga stvaralaštva.

Školske zvjezdice

Dani kruha - županijska smotra u Loboru

1. Dominik Brčić
2. Sandra Petreković
3. Leonarda Mezak
4. Katarina Kukec

Lidrano - županijska smotra

1. Silvio Hopek
2. Filip Jaklić
3. Nikola Puklin
4. Tin Šarkanj
5. Karolina Škof
6. Leonardo Škof
7. Marko Đurinek
8. Martina Mikulčić
9. Sandra Petreković
10. Gabrijel Sambolić
11. Karlo Frtalj – u recitacijskom dijelu

Hrvatski jezik – školsko natjecanje

1. Leonarda Mezak
2. Karla Mikulčić – županijsko natjecanje

Njemački jezik – školsko natjecanje

1. Leonarda Mezak
2. Anamarija Puklin
3. Karla Mikulčić

Matematika – školsko natjecanje

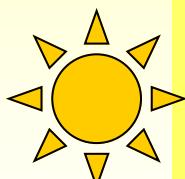
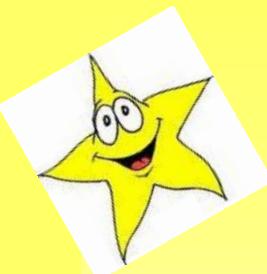
1. Kristijan Horvat - PŠ Petrušavec
2. Sandra Petreković
3. Martina Mikulčić

Biologija – školsko natjecanje

1. Lucija Brčić
2. Ivana Kostanjevečki
3. Ines Balić
4. Leonarda Mezak
5. Karla Mikulčić
6. Anamarija Puklin
7. Katarina Puklin
8. Irena Hopek
9. Lidija Hruškar

Geografija – školsko natjecanje

1. Đurđica Hopek
2. Đurđica Posarić-Kukec
3. Suzana Havović
4. Tea Šaka
5. Sandra Petreković
6. Nikolina Brčić
7. Melita Domitran
8. Martina Mikulčić

10. Marija Kuštek
11. Lucija Brčić
12. Ivana Kostanjevečki
13. Ines Balić
14. Ivana Posarić-Kukec
15. Leonarda Mezak
16. Vinka Sambolić
17. Karla Mikulčić

Povijest - školsko natjecanje

1. Magdalena Delić
2. Mateja Brčić
3. Monika Škof
4. Ines Balić
5. Ivana Kostanjevečki
6. Lucija Brčić
7. Karla Mikulčić

Likovni - županijska smotra

1. Leonarda Mezak

Mladež CK - međužupanijsko natjecanje u Čakovcu

1. Lucija Brčić
2. Mateja Brčić
3. Leonarda Mezak
4. Katarina Kukec
5. Monika Škof
6. Valentina Škof

EKO kviz - smotra

1. Martina Mikulčić
2. Mateja Brčić
3. Tea Šaka
4. Anamarija Puklin

Natjecanja u šk. sportskom klubu - nogomet - županijsko natjecanje, 1. kolo

- rukomet, 1. kolo

- cross - Krapinske Toplice

1. mjesto ekipno dečki;
1. Marko Đurinek - 1. mj. pojedinačno
2. Karlo Frtalj
3. Silvio Klarić
4. Krunoslav Domitran

Prijateljstvo je rijetko blago koje te čini sretnim

1. dan - nakon nastave

2. dan

Đurdica ih je posvađala. Moramo ih pomiriti. Imam plan!

Odakle ti ovdje?

A gdje je Suzana?

Oprosti!

Najbolje prijateljice!

Možda nisam smjela lagati?

Molim vas, oprostite mi.

**Kad se s nekim posvađaš,
ostavljaš mu ranu.**

Prijateljima lako opraćamo pogreške.